

[Margrete Auken]

da jeg var lille i København, kunne jeg stort set passe mig selv, fra jeg var 2½ år gammel. Det kunne man. Der var ikke nogen voksne beskæftiget med at rende bag efter mig hele tiden. Nu skal børn passes og være under konstant opsyn på grund af trafikken.

Det er den vej rundt, vi skal. I stedet for at sige, at nu låser vi både kvinder og børn fast hjemme, hvor de ikke kan røre sig, skal vi sørge for, at begge parter kan røre sig frit uden altid at skulle rende og holde hinanden i hånden. Det er der ingen af dem der synes er skægt.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg vil sige tak til fru Margrete Auken for den udtalelse, for jeg synes, den er udtryk for, at der er vilje til samarbejde, så vi kan finde ud af nogle ting sammen. Jeg er helt enig i, at vi skal prøve at lave byerne sådan, at børn kan holde ud at være der.

Jeg vil lige minde om, at én af forklaringerne på, at vi i vores barndom trygt kunne slippes løs på gaderne, var, at der var en masse voksne mennesker hjemme. Jeg arbejder stadig væk for, at det at gøre et stykke arbejde i hjemmet skal respekteres som noget, man med god samvittighed kan bruge en dag på, frem for at det er noget odøst at gå hjemme og være familiepasser. Jeg synes, det skal være et fuldværdigt M/K-job at være familiepasser.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg undrer mig faktisk lidt, for hvis man selv har rejst en debat, vil man jo egentlig gerne have, at den ikke kører af sporet, men det er mit indtryk, at SF's folk faktisk gør alt, hvad de kan, for at den kører af sporet.

Når fru Margrete Auken nu drager sine barndomsminder ind i denne miljødebat, så virker det en lille smule underligt, for det er egentlig ikke noget godt argument med hensyn til trafik. Jeg kunne lige så godt sige, at årsagen til, at fru Margrete Auken ikke blev passet, kunne være, at der ikke var nogen, der havde lyst til at passe fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg har haft det hårdt, det vil jeg gerne ved-

stå: Udearbejdende forældre og indimellem en nøgle om halsen. Det er jo nok derfor, det er gået mig så ringe.

Lad mig så føje til, at det var ikke for at diskutere familiepolitik, at jeg tog det her op. Hr. Glønborg har fuld ret til at have sine synspunkter, jeg deler ikke dem alle, men det var ikke derfor, jeg tog det op. Jeg tog det op for at sige, at den moderne trafik tvinger et familiemønster frem, som hverken hr. Glønborg eller jeg synes er fornøjeligt, hvor børn skal passes langt ud over, hvad rimeligt er. Jeg kan godt forstå, hvis hr. Knud Lind har skullet passes lang tid dengang, men de fleste almindelige børn behøver ikke pasning, langt ud over hvad rimeligt er. Det skal de nu have på grund af trafikken, og derefter skal de transporteres på grund af trafikken. Det beslægtet kvindernes liv – for det er i reglen dem, der får den opgave og det ansvar – i et omfang, vi aldrig tidligere har set mage til. Derfor er trafikpolitikken og bytrafikken en meget, meget væsentlig del af, hvordan vi får f.eks. et frit familielivvalg, som jeg tror hr. Glønborg vil være enig med mig i vil være det mest priselige, hvis ingen tvinger hinanden. Sådan som systemet er i øjeblikket, tvinges kvinder, børn og gamle af trafikken, og den er gal, det håber jeg vi er enige om.

Tove Lindbo Larsen (S):

Der er mange nuancer i begrebet miljø, det har vi netop erfaret, og en af brikkerne i en helhedsløsning af miljøproblemerne er en løsning af trafikproblemerne i de store byer.

I København er miljøproblemet så stort, at det næsten nærmer sig katastrofe. Cirka en tredjedel af landets befolkning bor i hovedstadsområdet. Fra 1986 til 1987 steg trafikken i hovedstaden med 15½ pct., og den er sikkert ikke faldet fra 1987 til 1988. Tænk bare på de kilometerlange køer, der er på indfaldsvejene i morgentimerne. Byen forurenes i høj grad af bl.a. kulbrinter, svovldioxid og støv af forskellig art, og derfor må målet være helt klart: en begrænsning af privatbilismen i bykernen. Jeg sagde begrænsning. Vores opgave må være at finde midlerne til at nå målet.

Folketinget kan gøre noget, så samarbejdet mellem kommunerne og staten stimuleres, og her tænker jeg på f.eks. Planstyrelsen, Trafikministeriet og kommunerne.